

Varsın Olsun

– Damlalar... · 21 Ağustos 2020

Mevsim yine sonbahar,
Mevsim yine sensizlik.
Ve ağaçlar yalnızlığa soyunmakta kışa meydan okur gibi.
Herkesin, herşeyin bir cesareti var korkularına karşı.
Bir benim cesaretim, bir benim direncim,
Bir benim tahammülüm yok,
Yokluğunla ilgili hiç bir şeye.
Alışamadım bir türlü işte her nedense,
Böyle nefessiz bir ömür sürüp gitmeye.
Varsın böyle olsun bugünde yine,
Hüzün, senide takıp koluna, dayansın kapı önlerime.
Biraz oradan konuşuruz, biraz buradan,
Biraz havadan, biraz sudan,
Biraz benden, biraz senden.
Ama en çokta senden,
En çokta senden...
Hani şu kalbimin idam hükmünü,
Bir cellat gibi yerine getirebilsem önünde,
İçinde olanı hakkıyla bir gösterebilsem,
Bir türlü hissetmeyen şu kalbine,
Bak işte sen buradasın,
Ve burada böyle yaşıyorsun.
Sen burada böyle yaşıyorsun,
Ben burada böyle kanıyorum.
Ve sensiz geçen her vakit biraz daha ölüyorum desem,
Diyebilsem, diyebilsem.
Varsın olsun hep böyle olacak değil ya,
Bir sabah uyandığında belki herşey geçmiş olacak,
Ne hayatın yalnızlığı, ne hüznün acımasızlığı,
Ne sol yanımın ağrısı diye,
Bir umut uçuruversem gökyüzüne.
Her namazdan sonra duaya kaldırdığım bu günahkâr ellerimi,
bir gün mutlaka rahmetiyle doldurarak verecek rabbim.
Bir rahmet ki,
İçinde biraz sen, biraz teselli, biraz sevgi.

Saçılıverecek bütün ümitsizliklerimin üzerine,
Toprağa atılan tohumun beklediği yağmur gibi.
Bir rahmet ki yeşerecek,
Solun ve kurduğunu sandığım herşey onun üzerinde.
Belki giden geri gelmeyecek,
Belki dönsede yine hiç sevmeyecek,
Yine hiç özlemeyecek,
Dahası bunların hiç birini bilmeyecek belkide.
Yine tek kelime etmeyecek içinde adımın geçtiği.
Varsın öyle olsun,
Yine benden olsun bütün giden,
Nasıl olsa alıştım böyle yaşamaya ben.
Hayat senin, kalp senin, karar senin.
Seversin kime ne,
Sevmezsin kime ne,
Biz yine yetiniriz nasibimize düşen ile.
Elbet, elbet her sınavın bir sonu var.
Onun olmasada benim var.
Yani eninde sonunda bitecek bu işkence,
Bir umut var, bir umut.
Senin gelişin ihtimal, onun gelişi kesin.
Sayki ben seni hiç görmedim,
Say ki sen beni hiç bilmedin,
İki yabancı gibi,
Aynı vakitte gelip geçtik bu dünya üzerinden,
Aynı havayı paylaştık sadece,
Aynı şehre ayak bastık bir süre,
Hepsi bu kadar işte,

Hepsi bu kadar...
An gelir bir şey kalmaz,
Ne senden ne benden, nede sözlerimden
Yarım kalmış bir yalan rüya,
Bir kırık kalp, bir çift yaşlı göz.
Zaten bir muamma değil mi bu hayat.
İster boşver gitsin, ister bu sırrı çöz.
Varsın öyle olsun,
Hayat senin istediğin gibi davransın bana.
Bu saatten sonra ne çektiğim acı umurumda,

Nede bu kahrolası yaşıadığım dünya.
Her şey senin olsun,
Gönlünden geçen her ne varsa,
Ama o gülüşünü sakın gösterme benden bir başkasına.
İşte bu son veadır,
Benden sana kalan son hatıra.
Bir seni unutmam,
Bir de sende nasıl yandığımı asla.
Bir de adını,
Bir de adını, böyle mih gibi çakılıp kalmışken aklıma.
Sen kal sağlıcakla canım,
Sen kal sağlıcakla.

https://www.youtube.com/watch?v=p19IVT_HRQU